

[Finansministeren.]

situation, og som det også er min opgave at varetage.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Mogens Fog har ordet for en kort bemærkning.

Mogens Fog: Det er beklageligt, at man på en saglig indvending mod en argumentation, der var anvendt ved sagens behandling, kun får en række ubeherskede og udskældende udtalelser til svar fra den højtærede finansminister. Den højtærede minister kendte ikke min stilling til korporative systemer, de bevægelser, vi hidtil har haft i retning af korporative bevægelser, nemlig nazismen og fascismen. Jeg synes ellers, at jeg ret tydeligt har tilkendegivet min holdning deroverfor.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede kommunistiske medlem er altid så ømtålig og varsomt og forsigtigt. Når jeg tænker på, hvorledes man har omtalt mig i „Land og Folk“ i den senere tid, synes jeg næsten, jeg har optrådt i denne sag med vat både omkring hænder og fødder. Når det ærede medlem ser på smædeskriverierne i det partiblade, han mener at kunne give sin tilslutning, kan det ærede medlem tale om grove udskældningsformer, men ikke, når det drejer sig om mine meget stilfærdige og venlige bemærkninger.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Det er betegnende, at når finansministeren taler om pensionister, tænker han kun i generalmajorer. Han giver det udseende af, at det for mit vedkommende blot gjaldt om at give generalmajorer, der er pensioneret, et tillæg. Det er slet ikke det, det drejer sig om; det drejer sig om det store, store flertal, postbude, overpostbude, portører, alle dem, der gennem et langt liv har haft lave lønninger, der ikke slog til, og som på deres livsaften får en pension, der heller ikke rækker til — dér har vi spørgsmålet. Det er det, jeg har taget hensyn til, da jeg udarbejdede mit ændringsforslag. Jeg er gået frem efter lønningslovens regler, og derfor vil efter vort ændringsforslag generalmajorer også få det store tillæg; jeg har ikke villet tage afstand derfra, jeg har som sagt fulgt de regler, der findes i tjenestemandsløven, og foreslået 6 portioner.

Finansministeren omtalte det store beløb, der gives ud til pensioner. Det ser uendelig flot ud, når man ser stigningen fra 77 til 116

mill. kr., men den enkelte kan ikke leve, blot ved at budgetterne stiger. Det, han har at tage hensyn til, er, om udgifterne stiger i samme omfang, og det er tilfældet i endnu højere grad; udgifterne er steget langt mere, end detailpristallet angiver, og som følge deraf også mere end den forholdsvis stigning af statens udgifter til pensioner. Det er disse kendsgerninger, vi har at tage stilling til, når vi behandler et forslag som dette.

Det gælder også spørgsmålet om selve tillæggets størrelse. Ministeren svingede sig op til en sådan højde af usaglighed, at han kaldte vort ændringsforslag demagogi. Det har intet med demagogi at gøre. Tjenestemændene har rejst krav om lønninger af denne højde, og de har den opfattelse, at det lader sig gøre at gennemføre sådanne lønforhøjelser. Der findes også medlemmer i dette ting, som har den opfattelse, at det lader sig gøre at imødekomme tjenestemændenes ønsker i højere grad, end ministeren har villet gøre det. Derfor kan det ikke have noget med demagogi at gøre, at man har en anden mening end ministeren og fremsætter sine ændringsforslag, selv om disse er i overensstemmelse med det, tjenestemændene ønsker.

Ministeren kunne have sparet sig sine bemærkninger om de store udgifter. Jeg er klar over, hvad det vil komme til at koste, jeg er også klar over, at hvis der var vilje i den danske rigsdag, ville det være muligt at skaffe de midler frem, som tjenestemændene ønsker, og som vi har stillet forslag om. Det er betegnende, at i samme måned, hvori vi stiller forslag om en forhøjelse af tjenestemandslønningerne på 45 mill. kr., har ministeren redegjort for, at der ifjor var et overskud på 132 mill. kr., d. v. s. statens finanser er ikke så dårlige, at det, vi har foreslået, ikke kan gennemføres. Hvis man har vilje dertil, hvis man vil tage sagligt på problemet, skal det nok vise sig, at man finder frem til en løsning af spørgsmålet. Men noget sådant har ikke været lagt for dagen her. I stedet for griber man til usaglighed og kaster sig over min gruppekammerat, det ærede medlem hr. Mogens Fog, og mig.

Jeg skal sluttelig anbefale vore ændringsforslag til vedtagelse, uanset hvad ministeren mener om deres beskaffenhed og deres rækkevidde.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Hans Thyge Jacobsen har Ordet for en kort bemærkning.

Hans Thyge Jacobsen: Jeg er enig med den højtærede finansminister i, at de fra